

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

September 2020 | DA

Kommunikation under krisen

I denne sidste episode af serien, som denne gang er på fransk, taler **Isabel Caño Aguilar**, næstformand for EØSU med ansvar for **kommunikation**, om erfaringerne med covid-19. Hun beskriver, hvordan pandemien har ændret hele EØSU's kommunikationsindsats ved at gøre solidaritet og engagement til nøgleord i alt kommunikationsarbejde og alle kommunikationsinitiativer, som f.eks. **civilsolidaritetsprisen 2020**. Set med næstformandens øjne "vil intet nogensinde mere blive som før pandemien. Men det er vores ansvar at gøre noget og skabe et stærkere Europa. Det er et krav fra de europæiske borgere".

Tegn... (Draw me...)

Vi nærmer os slutningen på artikelserien "Tegn...". Disse afsluttende artikler beriger den række af beretninger, der har fulgt os siden begyndelsen af pandemien. De åbenhjertige beretninger fra denne ufrivillige isolationsperiode berører os og hjælper os til at få øje på det smukke i andre mennesker, være mere opmærksomme på meningen med livet og får os til at indse, hvor vigtigt det er at leve i nuet.

Tak til de medlemmer, der har deltaget i den sidste udgave af vores serie: **Claudine Otto, Giulia Barbucci, Laure Batut, Bente Sorgenfrey, Karolina Dreszer-Smalec, Dilyana Slavova, Renate Heinisch, Janusz Pietkiewicz, Jože Smole, Martin Siecker og Arnaud Schwartz.**

På vegne af hele holdet bag EØSU info skal der lyde en tak til de 43 repræsentanter fra de 27 medlemsstater, som har taget sig tid til at skrive og give læserne indblik i deres følelser og tanker om den vanskelige periode, vi gennemgår.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

LEDER

[Civilsamfundet må gribe chancen for at undersøge nye veje med oplyst realisme](#)

I denne tidsalder præget af hurtige forandringer, har vi set, hvor skrøbelige vores demokratier, samfund og vores planet kan være.

Da jeg tiltrådte som formand i april 2018, tænkte jeg, at vi havde behov for at genopdage renæssancens humanistiske ånd med henblik på at sætte skub i vores rejse på vejen mod et bæredygtigt Europa. I kølvandet på brexit og forud for EU-valget var jeg klar over, at civilsamfundet havde en afgørende rolle at spille med hensyn til at skubbe økonomien i en mere bæredygtig og intelligent retning.

Ved udgangen af min embedsperiode i denne måned, kan jeg med rette sige, at Europa endnu engang har vist sin modstandsdygtighed. Nationalister og euroskeptikere blev besejret ved EU-valget, og med covid-19-pandemien har deres falske budskab lidt et indiskutabelt nederlag. EU har truffet hidtil usete foranstaltninger og har på bare få måneder smadret en række tabuer, som før syntes skrevet i sten, for at beskytte vores borgere og samfund og investere i en solid strategi for en fremtid med den bredeste konsensus nogensinde.

I dag er jeg mere og mere overbevist om, at de tre prioriteter for mit formandskab – bæredygtig udvikling, fred og kultur – fortsat er centrale for denne renæssance for Europa.

Pandemien er muligvis et wake-upcall, men vi lever allerede med klimaforandringer og mere ekstreme vejrfænomener. EU's genopretningsplan, som er blevet vedtaget i kølvandet på covid-19-pandemien, er en enestående mulighed for at forhindre dommedag og gøre Europa til verdens førende inden for bæredygtighed.

Civilsamfundet kan bane vejen. Vi var de første blandt EU-institutionerne til at lytte til Greta Thunberg og de unge klimaaktivister, som gik på gaden for at kræve forandring nu. I EØSU var vi

de første til at introducere modeller for cirkulær økonomi og bæredygtig udvikling. Vores bagland vil sammen med de lokale myndigheder også gå forrest, når det kommer til at gennemføre genopretningsplanen efter pandemien og arbejde på at undgå kaos. Der er ikke længe til, at konferencen om Europas fremtid begynder, og den vil kunne føre os mod et nyt Europa, sammen.

Robert Schuman sagde i sin erklæring for 70 år siden, at verdensfreden ikke kan sikres uden skabende kræfter, der står mål med de farer, der truer den. Vi har aldrig noget sted i verden og på noget tidspunkt i historien oplevet en så lang periode med fred, stabilitet og økonomisk velstand, og der har aldrig været en så stor garanti for frihed og rettigheder, som det er tilfældet i Europa i dag. Men som vi alle ved, må vi ikke hvile på laurbærrene.

Europa er blevet sat på prøve af en række kriser – og denne gang mere end nogensinde tidligere med den hidtil usete og uventede pandemi. Men jeg er overbevist om, at vi har tilstrækkeligt med energi og skabende kræfter til at komme stærkere ud på den anden side endnu engang – i fællesskab. Det er atter tid til at tage udfordringen op.

Dette hjemsted for det europæiske civilsamfund, som for nylig kunne fejre sit 60-årsjubilæum, har en rolle at spille i en tid, hvor der er en fornyet kapacitet til at fokusere på det, der virkelig betyder noget, at være mere åben for forandring og foreslå måder til at genopbygge Europa "gennem konkrete resultater – der først skaber en faktisk solidaritet", som Schuman sagde.

Denne renæssance for EU vil blive realiseret af mænd og kvinder, som tør innovere, drømme, engagere sig, løbe risici og fremme en fælles ansvarsfølelse, mens de med fornuft og rimelighed undersøger nye retninger med passioneret og oplyst realisme.

Luca Jahier

Formand for EØSU

VIGTIGE DATOER

6.-7. oktober 2020, Bruxelles, Belgien

Velkomstdage for nye EØSU-medlemmer

27.-28.-29. oktober 2020, Bruxelles, Belgien

Nybeskikkelse – EØSU's plenarforsamling

KAROLINA DRESZER-SMALEC: "CORONAVIRUSSEN OG HVAD VI HAR LÆRT AF DEN"

I marts 2020 begyndte det at gå op for os, at covid-19-pandemien ikke kun var en sundhedskrise, men at den ville få betydning for mange aspekter af vores liv. Det stod også klart for foreninger og aktivister, at vi ville komme til at stå over for nye udfordringer i vores almindelige arbejde. Og det skulle vise sig, at situationen var endnu værre, end vi havde forventet.

I maj 2020 arrangerede vi en "virtuel drink". Efter to måneders nedlukning og hjemmearbejde besluttede vi at mødes og dele vores umiddelbare tanker om denne periode.

I selskab med kolleger fra Det Europæiske Borgerforum, et tværnationalt netværk af over 100 foreninger og NGO'er fra 27 lande i Europa, der arbejder aktivt med spørgsmål såsom folkeoplysning, forsvar af menneskerettighederne og fremme af demokratiet, tilbragte vi nogle timer i lidenskabelig debat. Hver enkelt af os havde sit eget nationale perspektiv, men konklusionerne var ikke så forskellige.

Med udgangspunkt i disse drøftelser udarbejdede vi følgende lektioner...

Lektion 1: Vores sikkerhed afhænger af andre menneskers sikkerhed

Vi har brug for universel sundhedsdækning og social beskyttelse for alle i vores samfund og i hele verden.

Lektion 2: Vi er alle sårbare, og vores skæbner er flettet sammen

Solidaritet, lighed, rettigheder og omsorg må og skal være grundlaget for de internationale relationer og for den enkeltes daglige liv.

Lektion 3: Det fælles bedste findes faktisk

Offentlige institutioner skal tjene, beskytte og handle for det fælles bedste, ikke for særinteresser.

Lektion 4: Demokrati er den vigtige vaccine, vi alle har brug for

Bevidste borgere, et aktivt medborgerskab, troværdig information, offentlig forskning og uddannelse samt åbne institutioner er alle med til at sikre almenvellet.

Lektion 5: Det globale markedssystem har fejlet

Vi er nødt til at flytte produktionen, gennemføre den cirkulære økonomi og sørge for en universel basisindkomst til alle.

Lektion 6: Vi er jordens vogtere, ikke dens ejere

Naturen bruger vores nedlukning til at komme sig oven på de skader, vi har påført den. Vi er nødt til at yde

verden miljømæssig retfærdighed.

Lektion 7: Medarbejdere i kritiske funktioner er ægte helte. Kvinderne står i forreste række

Vi er nødt til at anerkende kvindernes bidrag i det sociale hierarki. De, som er usynlige, skal have mulighed for at udnytte deres rettigheder fuldt ud.

Lektion 8: Tiden er nødt til at gå langsommere

Nedlukningen tvang os til at give plads til sociale bånd, tålmodighed, medfølelse. Vi er nødt til at holde fast i dette, også på langt sigt.

Lektion 9: Vi har brug for menneskelig, social og miljømæssig sikkerhed

Vi engagerer os i en retfærdig genopretning og en retfærdig omstilling i vores land, i Europa og i hele verden.

Lektion 10: Fremtiden skal se anderledes ud end fortiden

Vi er nødt til at lære af disse lektioner og handle i fællesskab.

Har vi en chance for at lære mere efter krisen? Er vi i stand til at vende krisen til en ny chance? Jeg er overbevist om, at fremtiden skal se anderledes ud end fortiden.

MARTIN SIECKER: IFØLGE MONTY PYTHON BØR MAN ALTID SE PÅ DE LYSE SIDER

Alt er nyt, det er den første pandemi, jeg har oplevet personligt. Ved at søge på internettet fandt jeg en liste over de 10 værste pandemier i historien, og jeg erfarede, at den sidste, der ramte Europa før covid-19, var den spanske syge i 1920. Og godt nok er jeg gammel, men ikke så gammel.

Min partner er meget udsat på grund af et nedsat immunforsvar, og hvis hun smittes med noget, er hun ekstremt sårbar på grund af en kronisk lungesygdom. Derfor er vi meget tilbageholdende med at have kontakt til andre. Det giver os begge nye erfaringer. Hun er mere eller mindre i selvvalgt isolation for at undgå at blive smittet, og jeg er nødt til at klare ting, som hun før tog sig af, f.eks. indkøb af dagligvarer. Inden krisen hjalp jeg til, dvs. jeg skubbede indkøbsvognen 1 meter bag hende, mens hun fyldte den. Det har ændret sig.

Det er et let job at skubbe vognen: jeg følger bare efter og tænker over, hvordan verden kan forbedres, mens hun fylder indkøbsvognen op. Efter at jeg selv skal stå for indkøbene lammes jeg af stress over de mange valgmuligheder på hver eneste hylde. Indkøbslisten omfatter kaffe, og på hylden står der dusinvis af forskellige mærker, som alle ser ens ud. Og hvilken slags toiletpapir har vi brug for - med 1, 2, 3 eller 4 lag? Min kone ved, hvad hun vil have, og hvor de pågældende varer står, så vi er inde og ude i løbet af få minutter. For mig er butikkerne labyrinter: det er kun indkøbet af øl, der ikke gør mig stresset, resten tager mig timer på grund af de mange valgmuligheder, der driver mig til vanvid.

Jeg var overrasket over hollændernes umiddelbare reaktion på pandemien. De reagerede enstemmigt og med solidaritet. Desværre viste den menneskelige evne til at fastholde opmærksomheden sig at være ret

begrænset hos en lille gruppe af uansvarlige og uredelige enkeltpersoner, hvis solidaritet smuldrede inden for få uger. Folk holdt op med at overholde reglerne, beskyldte regeringen for at undergrave deres grundlæggende rettigheder og begrænse deres fire friheder. For at opretholde deres umistelige ret til at feste anlagde de sag mod staten - fortabte i deres eget vanvid.

Heldigvis bor vi i Europa, hvor demokrati og retssikkerhed er relativt godt beskyttet (i de fleste medlemsstater), og sundhedsplejen er god sammenlignet med andre verdensdele. Hvis man ser på, hvordan pandemien påvirker de forskellige generationer, er det klart, at de unge lider mest under tiltagene til bekæmpelse af virussen. Som 19-årig er det meningen, at du skal på date, eksperimentere med din seksualitet og opdage kærligheden. I pandemitider er selv uskyldige knus tabu. Disse forhold skaber usikkerhed hos de unge, der står tilbage med utilfredsstillende behov.

Det centrale spørgsmål er, hvad vi stiller op med økonomien. En genstart baseret på princippet "business as usual", når pandemien er under kontrol? Eller griber vi denne mulighed for at gå bort fra et system, der er domineret af kannibalistiske monopolister, og bevæge os i retning af en inklusiv model med bæredygtige mindre initiativer, der fungerer i fredelig sameksistens med store virksomheder? Valget mellem "business as usual" og en ændring af vores lemmingeadfærd vil afgøre vores fremtid, hvorunder om vi vil overleve eller uddø - fortabte i vores selvdestruktive adfærd.

Jeg ønsker alle det bedste og en tid med meditation, refleksion og - til dem det måtte vedrøre - anger.

JOŽE SMOLE: "VI SKAL OVERVINDE KRISEN VED AT STÅ SAMMEN OG BLIVE STÆRKERE"

Vi stod over for en situation, vi aldrig havde oplevet før. Pludselig var virussen her, og den spredte sig så hurtigt, at landet måtte lukke helt ned. Da situationen var helt ny, havde vi ingen erfaring med, hvordan vi mest effektivt kunne tackle den. Hvad nu, tænkte vi. I starten var vi skræmte og hjælpeløse. I erhvervslivet blev alle planerne for det indeværende år (2020) praktisk talt droppet på et kort øjeblik, og på grund af den uvisse situation er alle fremtidige planer stadig omgivet af en stor portion usikkerhed.

Vi stillede alle sammen os selv det samme spørgsmål: hvad nu? Hvordan skal vi reagere på denne nye situation: karantæne, fuld isolation og intet begreb om, hvornår det er overstået? Den største frygt og bekymring skyldes altid vores manglende mulighed for at forudsige, hvad der vil ske. Virksomhederne reagerede også først på samme måde. De ville alle have,

at vi skulle fortælle dem, hvor længe denne situation ville stå på, hvordan regeringen ville reagere, og hvilken form for støtte de kunne forvente. Allerede på et tidligt tidspunkt, begyndte det at stå klart, at vi ikke alle var i samme situation: for visse økonomiske sektorer som turisme og logistik betød krisen sammenbrud, mens den for andre sektorer som IT-sektoren og fødevarerindustrien betød nye muligheder og udfordringer.

Vi var heldige, at regeringen på trods af, at den netop var blevet dannet, reagerede hurtigt og hensigtsmæssigt, så vi sammen udarbejdede handlingsprogrammer, støttetiltag, incitament osv. Med henblik herpå var vi hele tiden i direkte kontakt med en lang række af vores medlemmer fra forskellige sektorer for at være så velinformerede som muligt om situationen i de enkelte brancher, indsamle så mange idéer som muligt om, hvilket form for støtte der ville være mest effektiv, og viderebringe information til regeringsrepræsentanterne.

Det jeg savner mest, er kommunikation og kontakt ansigt til ansigt. I løbet af denne periode er kommunikationen nemlig så vidt muligt flyttet online, mens kommunikationen ansigt til ansigt næsten er

forsvundet. Det store digitale spring fremad inden for elektronisk kommunikation mellem virksomheder og mellem staten og erhvervslivet samt med befolkningen og brugerne kan ses som en af de største gevinster ved covid-19.

Resultaterne har vist, at det allervigtigste er god organisation og disciplin fra borgernes side med hensyn til at acceptere og respektere instrukser og foranstaltninger, da kun disse kan føre til de rette løsninger.

Faktum er, at covid-19 vil medføre forandringer inden for mange områder. Men vi ved ikke engang, hvor længe covid-19-pandemien vil vare ved; eller om vi efter pandemien, vil begynde at måle tiden mellem én bølge af covid-19 og den næste, fordi vi ikke vil være i stand til at udrydde virussen helt. Krisen har manifesteret sig inden for alle områder lige fra uddannelse og sundhed til bl.a. den finansielle og økonomiske sektor. Vi ved ikke, hvordan situationen vil se ud, når krisen er ovre, eller hvor alvorligt økonomien vil blive berørt.

Der vil ske mange forandringer, som endnu er ukendte. Det er derfor forkert at spørge, hvilke job der skal skæres ned på. Vi må alle gøre vores bedste for at sikre, at vores virksomheder og dermed vores job efter krisen vil være så konkurrencedygtige som mulige. Dette vil vi kunne opnå ved hjælp af ikke bare statsstøtte, men også løbende uddannelse på alle niveauer.

Tiden med nedlukning har klart vist os, at digital kommunikation alene ikke kan erstatte direkte personlig kontakt, hverken i skolerne, i forretningslivet eller i andre aktiviteter. Derfor er det naturligvis vores mål at genetablere kommunikationen ansigt til ansigt, både inden for vores sammenslutninger og med alle dem, som vi i øjeblikket kun kommunikerer med gennem onlineværktøjer.

JANUSZ PIETKIEWICZ: TJENESTEYDELSER AF ALMEN INTERESSE OG PANDEMIEN

Da februar blev til marts, tog vi – mens studier og debatter fandt sted – del i vores bulgarske venners glædelige *Martenitsa*-fejring, som vi gør hvert år på denne tid. Vi bar tynde armbånd af flettede røde og hvide tråde og gav hinanden små uldne kludedukker, som skulle bringe held. Optimismen med hensyn til forårets komme var til at tage og føle på. Vi ønskede hinanden held og lykke med den sidste fase af vores femårige embedsperiode i EØSU.

Vi undlod instinktivt at tale om, at vores daglige liv i centrum af EU var truet af den virus, som spredte sig i Asien. Ganske vist så vi allerede alvorlige tegn og advarsler i det sydlige Europa, men vi var nødt til at beskytte procedurerne i EU's institutioner mod pandemien. Og som vores kolleger fra den anden side af Donau sagde i spøg, kunne en dråbe medicin fra hjemmeapoteket – dvs. *Martenitsa*-snaps – vel altid hjælpe i sidste ende. Faktisk blev anmodninger om desinfektionsmidler i mødesalene ignoreret, men vi blev hele tiden forsikret om, at man holdt nøje øje med risikoen, så vores frygt for virussen blev manet til jorden.

Onsdag den 11. marts var jeg stadig i fuld gang med at drøfte anbefalinger vedrørende investeringsplanen for et bæredygtigt Europa i studiegruppen ECO/505. I sektionerne udarbejdede vi handlingsplaner og bookede vores næste rejser, og så pludselig en uge senere gik livet i stå. *Nedlukning!* Billedligt kan jeg sammenligne det med et tog, som pludselig slår bremserne i, så gnistrene springer fra skinnerne under det.

Ingen havde forventet de inddæmningstiltag, som for hver dag blev strammet til. De greb ind i selve grundlaget for vores liv. Det var en psykologisk tsunami, der kunne beskrives med ord fra digteren Ildefons Gałczyński: "en tristhed, der strømmer gennem tankegangen". Vi blev overraskede over behovet for at blive hjemme og den daglige frygt. Vi spekulerede over mulighederne for at skaffe hjælp og livsnødvendige varer, og vi måtte gentænke vores vaner.

Jeg havde ikke forestillet mig, at jeg ikke ville vende tilbage til Bruxelles før juni, hvor jeg rejste med bil ad øde motorveje, fordi der endnu ikke var nogen flyforbindelser. Jeg kan huske, at jeg udskrev min "tilladelse" til at rejse, som jeg havde modtaget på mail fra generalsekretæren – *covid-19-passérsedlen* udstedt den 29. maj 2020 på fire sprog og udsmykket med et rundt stempel. Den skulle garantere, at jeg ikke ville blive bedt om at gå i karantæne.

For at være på den sikre side ringede jeg til de tyske sundhedsmyndigheder i de regioner, jeg skulle rejse igennem, for at få det bekræftet. Den 8. juni deltog jeg i Bruxelles i det første hybridmøde i studiegruppen ECO/510 og derefter i plenarforsamlingen den 10. og 11. juni.

De offentlige og sociale medier strømmede allerede over med kommentarer og gisninger om, hvor virussen egentlig stammede fra. Det er en skam, at det endnu ikke har ført til et moderne mesterværk i stil med Giovanni Boccaccios *Dekameron* fra det 14. århundrede eller Albert Camus' roman *Pesten* fra 1947, som i sandhed viser manglerne i den menneskelige natur og menneskehedens kamp mod sygdom.

I forbindelse med oplevelserne med den verdensomspændende nedlukning og advarslerne om en ny bølge af SARS-CoV-2, denne gang samtidig med influenza, som hvert år koster mange liv i mange lande og endnu flere end covid-19 i øjeblikket gør, har jeg tænkt over betydningen af "tjenesteydelser af almen interesse", som i mange år er blevet forsømt.

Covid-19-pandemien har endelig understreget den yderst vigtige og stabiliserende rolle, som de lokale, regionale og europæiske leverandører af disse tjenester spiller. Det sociale område er langt om længe begyndt at tro på sin vigtige rolle, som udgør rygraden i den europæiske samfundsmodel og potentielt i den positive genopretning af økonomien inden for rammerne af instrumenterne under Next Generation EU og den europæiske grønne pagt.

El- og vandforsyning, affaldsbehandling og offentlig transport i økonomiske krisetider har sørget for, at dagligdagen i vores lokalsamfund har kunnet fortsætte og har givet sikkerhed. Når alt kommer til alt, ville vi uden forudgående investeringer i disse sektorer ikke kunne foretage daglige handlinger som at tage et bad om morgenen, brygge kaffe eller nå frem til kontoret eller hospitalet i tide. Det gælder også inden for sundhedsplejen og plejen af personer med handicap og ældre mennesker. Den ville ikke fungere uden krisestyringsprocedurer, eller hvis tjenesteydelser af almen interesse ikke blev mødt af politisk forståelse og offentlig støtte.

Ligeledes er vi nødt til at se på de enormt vigtige områder uddannelse, forskning og kultur, og først da kan vi beklage os over de vanskeligheder, vi er stødt på under krisen.

GIULIA BARBUCCI: FAGFORENINGERNE HAR ALDRIG STÅET STÆRKERE END I DISSE MÅNEDER.

Den 11. marts - Tilbage i Rom, hjemme. Der er en tung og nervøs atmosfære. I Norditalien tæller de allerede de døde. Min datter Ilaria er kommet hjem fra Milano, hvor hun studerer, og Miriam, den ældste, bor og arbejder i Barcelona og er meget bekymret.

Om aftenen erklærer premierminister Giuseppe Conte hele Italien i karantæne. I de røde zoner i nord er nedlukningen allerede en realitet, og her skal beboerne gå i isolation.

Skolerne lukker ned, fodboldligaen og andre fritids- og sportsaktiviteter suspenderes, og sygebesøg på hospitaler forbydes. Man må ikke længere bruge offentlige eller private transportmidler, og alle unødvendige produktionsaktiviteter indstilles.

En dyne af uvirkelighed lægger sig over Italien. Desorientering og frygt: Virussen synes at sprede sig ukontrollabelt og være umulig at standse.

To billeder bliver symbolet på de hårde realiteter: Den lange militærkolonne i Bergamo, der transporterer ligene ud af regionen, fordi kirkegårde er fyldt op, og det stærke og uforglemmelige billede af pave Frans, der beder på en øde Sankt Peters Plads, som den 28. marts bliver vist på tv i hele verden.

De italienske fagforeninger går sammen med regeringen straks i gang med at sikre de essentielle produktionsaktiviteter, som skal opretholdes, så befolkningen stadig kan købe vigtige varer i supermarkederne og medicin på apotekerne. Fagforeningerne arbejder uafbrudt for at hjælpe dem, der mister deres arbejde, og forsøger at få aftaler på plads med arbejdsgiverne om hjemmearbejdsordninger eller sikre dem indkomststøtte, nu hvor indkomster er blevet usikre.

Situationen på hospitalerne er ude af kontrol: Der er ikke flere ledige sengepladser, intensivafdelingerne er fyldt til bristepunktet, og sundhedspersonalet er fuldstændig overbebyrdet. Sygeplejersker, læger og portører er nødt til at holde sig væk fra deres hjem under karantænen og arbejder døgnet rundt under det enorme psykiske pres med at tage sig af mennesker, der dør uden deres kære i nærheden.

På det her tidspunkt sagde vi allesammen: "vi kommer aldrig til at glemme det her". I dag forsøger vi at se fremad, men virussen er ikke besejret: der er stadig små og store udbrud i forskellige lande i Den Europæiske Union, og alle reagerer på deres egen måde og med deres egne foranstaltninger. Det er netop nu, at Den Europæiske Union - takket være de enorme økonomiske tiltag i de forskellige lande - bør handle som en enhed og koordinere de enkelte landes indsats. Men det ved vi godt stadig er vanskeligt. Denne krig kan dog ikke vindes alene.

Fagforeningerne har aldrig stået stærkere end i disse måneder. De er ikke bare en abstrakt størrelse - det er arbejdstagere, der peger hele landet i retningen af, hvad de retmæssigt har krav på af social lighed, værdighed og respekt. Dem, der har oplevet virkeligheden på hospitalerne, på plejehjemmene, i butikkerne,

ansatte i rengøringsbranchen, transportsektoren og i virksomheder, hvis grundlæggende rettigheder til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er blevet taget fra dem – de kan vise os, hvordan vi ændrer en økonomisk og social model, der har blotlagt sine begrænsninger og sat vores efterkommeres fremtid på spil.

Dét jeg ønsker for mine døtre – Ilaria, der studerer i Milano, og Miriam, der arbejder i Barcelona – er en verden, der passer til dem, og som er både økonomisk, miljømæssig og socialt bæredygtig.

DILYANA SLAVOVA: COVID-19 HAR LÆRT MIG IKKE AT UDSÆTTE MINE LIVSPROJEKTER

Pandemiens virkninger gjorde grænserne i Europa synlige igen, nogle gange endda inden for et og samme land. Det kunne få én til at tro, at mulighederne for grænseoverskridende samarbejde mellem regioner og byer blev mindre. Men i virkeligheden skete der nærmest det modsatte.

Så hvordan var det at opleve nedlukningen i Bulgarien? For et dynamisk og energisk udemenneske som mig var det hårdt. Der var mange restriktioner. Vi skulle blive i hjemmet og kunne kun gå ud i de vigtigste butikkers åbningstider for at købe fødevarer, medicin og husholdningsvarer. En fysisk afstand på mindst halvanden meter var obligatorisk, såvel udendørs som i butikker. Det var ret kompliceret: hvis man forlod Sofia, skulle man udfylde en formular med angivelse af, hvorfor man tog afsted, og hvor man skulle hen. Dette formular skulle så på anmodning forevises for politiet.

Den gode nyhed er, at befolkningen er blevet meget mere selvforsørgende, og at borgerne i langt højere grad sætter pris på lokale fødevarer, lokale leverandører og korte fødevarekæder. Efterspørgslen efter produkter fra gårdsalg og fødevarer, der købes direkte hos avlerne, er vokset. Græsrodsinitiativer fremmer havebrug og produktion af grøntsager og krydderier i mindre skala.

Markederne er stadig åbne. De udgør et traditionelt sted for salg af fødevarer, frø, kimplanter, frugt og grønt samt blomster. At man lader

dem holde åbent (med krav om overholdelse af sikkerhedsforanstaltninger), bidrager til opretholdelsen af en følelse af normalitet og vante rutiner.

I bjergområderne har lokale aktionsgrupper endvidere været meget aktive. For yderligere at støtte producenter af lokale fødevarer under pandemien har de samlet og formidlet nyttige kontakter på deres websteder.

I min organisation måtte vi for at overholde forskellige rejse- og kontaktrestriktioner annullere mange af de fysiske møder og arrangementer, der normalt gør det lettere at iværksætte samarbejdsinitiativer og formidle resultaterne. Imidlertid satte disse restriktioner ikke en stopper for vores aktiviteter – langt fra. Vi fortsætter med at samarbejde på effektiv vis om at gøre bjergområderne stærkere og endnu mere modstandsdygtige. I visse tilfælde tilpassede vi vores arbejdsplaner og er nu i færd med at udvikle fælles løsninger, som kan hjælpe sårbare regioner og byer i EU med bedre at kunne håndtere den nuværende nødsituation.

Vi etablerede en "Giv en hånd"-platform for at fremme solidariteten i landdistrikterne. Den promoverer solidaritet mellem folk og sætter personer, der har behov for hjælp, i kontakt med frivillige, der er parate til bogstaveligt talt "at give en hånd". Platformens nuværende aktiviteter koncentrerer sig om at hjælpe sårbare grupper, personer med handicap og ældre med at foretage indkøb og få hushjælp (ikke personlig pleje) og om at arrangere babysitting for forældre, der er nødt til at arbejde, og som ikke kan finde andre løsninger for deres børn.

Mange andre initiativer har blomstret i landdistrikterne og bjergområderne, hvilket viser, hvilken modstandskraft og stærk vilje til gensidig hjælp der trives i vores lokalsamfund. Hvad jeg har lært i denne periode, er, at jeg ikke skal udsætte mine livsprojekter! At være aktiv kan hjælpe os gennem en vanskelig tid.

CLAUDINE OTTO: PÅ EUROPÆISK PLAN SKAL DER TILSTRÆBES STØRRE AUTONOMI I FORBINDELSE MED GLOBALISERINGEN.

Umiddelbart efter meddelelsen om nedlukningen blev gaderne lagt øde. Tavsheden var larmende. Det var slut med at skynde sig for at nå gøremål og slut med rejser til udlandet for at deltage i møder på to timer, med bilernes dytten i byen, med at vente forgæves på bussen osv. Ligesom mange andre efterkom vi denne tvungne indespærring og prøvede på godt og ondt at tilpasse os til denne nye måde at leve på. For mit vedkommende var det nemt at arbejde hjemme, men det var ikke muligt for min mand, da hans arbejde og infrastrukturen ikke egnede sig til det. Denne tilpasningsvanskelighed kostede ham imidlertid nogle nætter uden søvn på grund af hans medarbejders rekordstore fravær. Frygten spredte sig mindst lige så hurtigt som selve virussen.

Nu hvor den første bølge er overstået, tænker jeg: Hvilken mental, social og økonomisk tilstand bevæger vi os ud af denne krise i? Pandemien har ganske vist gjort det muligt at foretage en ny prioritering af det væsentlige og skabt miljøbevidsthed, men den har også vist noget om den individuelle adfærd på nationalt og globalt plan. Ingen troede, at grænserne i Luxembourg ville blive lukket igen. Grænsearbejde er vigtigt i storhertugdømmet, og restriktionerne for den frie bevægelighed for personer fik os til at frygte mangel på

bl.a. plejepersonale.

Denne krise har også givet anledning til selvrefleksion over vores egen sårbarhed. Vi har opdaget, at vi er afhængige, ikke blot af plejepersonalet, men også af andres adfærd.

Den økonomiske genopretning kommer til at foregå i fællesskab. Vi skal undgå nationalisme og begrænsninger af økonomiernes åbenhed, nu hvor nogle lande af hensyn til modstandsdygtigheden bevæger sig i retning af en nationalisering af værdikæderne. På europæisk plan skal der tilstræbes større autonomi i forbindelse med globaliseringen. Med denne krise har vi bogstavelig talt mulighed for at standse op et øjeblik, så vi kan reflektere over os selv.

RENATE HEINISCH: SAMMEN OVERVINDER VI ENSOMHEDEN

Som farmaceut har jeg arbejdet intenst med emnet kønsspecifik medicin i disse coronatider. Netop på sundhedsområdet er kønsforskellene ved covid-19 påfaldende.

Mænd indlægges forholdsmæssigt oftere på intensivafdelingen og har en højere dødelighed, især yngre mænd.

Siden nedlukningen er unge kvinder oftere blevet syge på grund af deres rolle i samfundet: usikre ansættelsesforhold, mere deltidsarbejde, mere kontakt med mennesker, mindre hjemmearbejde og mere plejearbejde.

I familierne bør vi tage opfattelsen af kvinders og ældres roller op til fornyet overvejelse, for de ældre udsættes også for forskelsbehandling. Jeg vil løbende fortsætte dialogen om dette.

I denne periode har jeg siddet på bænken foran vores apotek og drøftet dette med familiemedlemmer, og de var alle begejstrede for disse

samtaler.

Jeg har også stået på gaden uden for vores plejehjem og hilst på de ældre i deres værelser, og vi har sunget sammen.

Ensomheden skal overvindes, og de pårørende bør støttes. Der skal tages højde for dette politisk ved at fremme arbejdspladser på området, men indtil dette bliver realiseret, bør vi alle yde støtte.

Jeg har også spurgt forældre om deres syn på uddannelsesområdet og arrangeret videokonferencer med lærere for at fremme mediekundskaber.

LAURE BATUT: FRYGT, MODSTANDSKRAFT OG HVAD SÅ?

Først frygt, så forbløffelse

Frygten. Den sande frygt. Den, der stoppede alt. Den, der ved aftenens optælling af de døde giver anledning til bekymring for vores nærmeste, vores yngste eller vores ældste, de allerskrøbeligste. Den frygt, der minder os om, at mørket trænger sig på, at det venter på os.

Forbløffelsen kom, da det blev klart, hvor uforberedte de franske sundhedsmyndigheder, lægerne i frontlinjen og medborgerne i baggrunden var. Alle manglede de mest basale værnemidler til at beskytte sig selv og til at kunne behandle. Forbløffelse, også over hvordan samfundet i et land som Frankrig (og de oversøiske departementer) - på et øjeblik formåede at stoppe al støj fra menneskelige aktiviteter, at forlade byer og skoler efter en lang vinter med vrede og berettigede protester i gaderne.

Verden, der som følge af pandemien, blev endnu mere globaliseret, blev gennem nedlukningen splittet op i en mangfoldighed af individer, som levede hver for sig omend side om side. Pandemien har gjort alle kløfter endnu større.

Statens indsats

De offentlige myndigheder, navnlig sundhedsvæsnet, har til opgave at redde liv. Lidt efter lidt fik de den nødvendige logistik på plads med manøvrer, der til tider mindede om spil for galleriet såsom transport af enkelte syge mennesker i tog eller helikoptere, samtidig med at privathospitaler, der var klar til at træde til, ikke blev kontaktet.

Virksomheder inden for centrale tjenesteydelser i byen fik hjælp fra staten, så deres opgave var at holde folk i live ved at sørge for forsyninger og rengøring...

Men deres lønmodtagere befandt sig i meget forskellige situationer med hensyn til beskyttelse mod virus og modtog ingen systematisk belønning.

Og så, modstandskraften

Den opstod gennem forbindelsen mellem lærere og deres elever via internettet, over telefonen, gennem radio, tv, medierne både til arbejde og fritid: tiden skulle fyldes ud, tiden skulle planlægges, der skulle arbejdes. Hver aften kl. 20.00 stod folk i vinduerne og klappede af plejepersonalet. Det var ikke staten, der gav dem den forventede anerkendelse.

Lønmodtagerne fik øjnene op for, at de selv var i stand til at innovere. Hjemmearbejde, som undertiden var blevet nægtet visse medarbejdere, bredte sig som en steppebrand. Forældre, især mødre, har måttet varetage to job: deres eget og jobbet som underviser.

Fagforeningernes rolle som mægler mellem lønmodtagere, arbejdsgivere og de statslige myndigheder har givet dem en fornyet legitimitet i landet. Man må håbe, at man fremover ikke kun hører dem, men især lytter til dem.

Europa

EU har takket være Kommissionens første udmeldinger også forbløffet!

Det var mere end en Marshallplan, der blev lagt frem. Sikken en saltvandsindsprøjtning! Men regeringer og parlamenter var som vi ved ikke sene til at finde på undskyldninger for at trække tingene i langdrag.

Mange mindre virksomheder - med få ansatte og begrænsede midler - er allerede gået konkurs i landet. Små restauranter, der netop var startet af unge mennesker, er blevet solgt med tab. Bankerne træder ikke til for dem. Lønmodtagerne kan få udbetalt supplerende dagpenge indtil september, men hvad så bagefter? Trods statsstøtte har store virksomheder, som f.eks. Air France-KLM (som har modtaget 7 mia. EUR fra Nederlandene og Frankrig) og Airbus på skandaløs vis foretaget afskedigelser blandt sine medarbejdere. Samtidig strømmer 700.000 unge mennesker ud på arbejdsmarkedet efter sommerferien.

Dagen derpå?

Den begynder at minde om dagen før! For det første fordi virussen stadig er i omløb. For det andet fordi de reformer, der allerede var undervejs "før" vil dukke op igen "bagefter", mens arbejdsmarkedet i Frankrig ikke vil vide af dem. Regeringen forsikrer borgerne om, at skatterne ikke skal finansiere faldet i BNP på 13 %. Alligevel har der denne sommer ikke været nogen ende på fyringer og prisstigninger på energi, transport, frugt og grønt...

Set i lyset af det krisen har lært os, vil måden at tilrettelægge arbejde på blive forandret. Hjemmearbejde, platformsarbejde og videokonferencer vil kræve regler, der endnu ikke findes. Efter at have udvist modstandskraft er tiden nu inde til at være agtpågivende. Vil krisen afsløre, at de økonomisk stærkest stillede altid klarer sig bedst, og at de mindre velstillede klarer sig dårligere og dårligere? I Parisregionen var der flest syge i det fattigste departement. Det er der desværre ikke noget nyt i, vel?

BENTE SORGENFREY: JEG FOKUSERER PÅ DE VIGTIGE TING I LIVET

Da coronakrisen brød ud i Danmark den 11. marts, fik mine kolleger og jeg travlt med at sikre en velordnet nedlukning for vores medlemmer. Mange ansatte var nødt til at arbejde hjemmefra, andre måtte arbejde i et stressfyldt miljø på hospitaler, plejehjem og i servicesektoren, som stadig holdt åbent under krisen. Klare svar og et tæt samarbejde mellem kolleger var nødvendigt.

Jeg er også næstformand i Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS), så jeg var også nødt til at samarbejde med kolleger i andre lande. Det glædede mig, at vi - den danske regering og arbejdsmarkedets parter - den 14. marts kunne indgå en trepartsaftale om midlertidig lønkompensation. Aftalen omfatter arbejdstagere, der arbejder i private virksomheder, som er særligt hårdt økonomisk ramt som følge af covid-19.

Virksomhederne har anvendt den nye lønkompensationsordning i stedet for eksisterende muligheder for hjemsendelse af lønmodtagere uden løn. Der blev oprettet støtteordninger for mindre virksomheder, selvstændige og freelancere. Visse dele af aftalen udløber snart, og vi er lige nu i gang med at genforhandle dens forlængelse, så arbejdstagerne fortsat er beskyttede.

Jeg har selv arbejdet hjemmefra, og jeg blev hurtigt superbruger af nye virtuelle værktøjer. Tiden derhjemme kunne have været meget stressende på grund af usikkerheden om fremtiden, men i sidste ende gav den mig mulighed for at koncentrere mig fuldt ud om mit arbejde, og den gav mig mere tid sammen med min familie. Jeg er overbevist om, at de seneste måneder har givet mig og mine kolleger et skarpere fokus på vores kerneopgaver og bidraget til større disciplin ved møder. For mig personligt har det også betydet, at jeg været i stand til at fokusere på de vigtige ting i livet.

ARNAUD SCHWARTZ: SUNDHEDSKRISER SAMT ØKOLOGISKE, SOCIALE OG ØKONOMISKE KRISER – LAD OS SAMARBEJDE OM AT SKABE EN VERDEN, DER ER TIL AT LEVE I

Det er afgørende, at vi kan samarbejde i Europa uden at forfalde til nationalisme og autoritære metoder. Samarbejde medlemsstaterne imellem er nødvendigt for at bekæmpe såvel virussen som dens årsagern og konsekvenser, især fordi kommende pandemier – ligesom forureningen, klimaændringerne og biodiversitetskrisen – ikke kender nogen grænser. Europa har solide værktøjer, der kan sætte den offentlige interesse i centrum for kontinentets udvikling. Ved at forbedre den grønne pagt, den fælles landbrugspolitik og den flerårige finansielle ramme vil vi kunne gennemføre en større omlægning af de europæiske og nationale projekter og finansieringsredskaber, så Europa, der er klodens største aktør, kan bevæge sig i retning af en verden, der er til at leve i.

En prioritering af samarbejde frem for konkurrence på individuelt som på internationalt plan er langt fra ligetil. Det er tilsyneladende meget bekvemt at forsvare egne interesser. I lyset af denne fristelse må vi huske på, at sådanne kortsigtede løsninger intet godt vil føre med sig, men at de tværtimod kan give voldsomt bagslag. Kriserne er historiske og udfordringen enorm, og det er ikke ved at stå alene, at vi vil kunne afhjælpe dem.

Mit budskab er derfor enkelt: Lad os glemme vores egoisme og lad os samarbejde i offentlighedens interesse for at komme disse kriser til livs. Pas på jer selv, jeres nærmeste, fremmede i nød og mennesker omkring jer, og lad os forsøge at bruge vores energi på at komme helskindede gennem disse hidtil usete kriser, vi befinder os i.

EØSU

Isabel Caño Aguilar, næstformand med ansvar for kommunikation: Det er kun et på gensyn

Der er en tid for alt. Tiden er nu kommet til at sige på gensyn. Vi har tilbragt to et halvt år sammen. Siden april 2018 har jeg med **Milena Angelova, næstformand med ansvar for budget**, ved min side, haft den ære at være næstformand med ansvar for kommunikation.

Jeg benytter lejligheden til at sige tak til alle jer læsere af EØSUinfo – tak for jeres loyalitet. Vi har haft det privilegium at delagtiggøre jer i de bedste stunder fra vores arrangementer, seminarer, debatter, drøftelser og plenarforsamlinger – kort sagt alle de initiativer, som har fundet sted i EØSU's mandatperiode under ledelse af **formand Luca Jahier**.

I Direktoratet for Kommunikation har jeg været så heldig at samarbejde med et virkelig dejligt team. Jeg vil mindes disse medarbejdere, som har været omkring mig i hele denne periode, og kontakten med disse kvinder og mænd, som har beriget mig og lært mig at være mere opmærksom på den verden, vi lever i, og med hvem jeg har samarbejdet om alle mandatperiodens initiativer. Uden deres indsats, engagement og entusiasme ville min opgave have været umulig.

Jeg har ikke tal på, hvor mange gange vi har ført Hannah Arendts tankegang ud i livet om, at "de rigtige ord på det rigtige tidspunkt er handling"!

Alle disse minder, ansigter og ord, som har printet sig ind i min hukommelse. Lad mig bare nævne journalisternes udtalelser fra seminarerne i december og bl.a. Andrew Caruana Galizias efterlysning af ytringsfrihed, Marta Lemparts tale, den anden civilsamfundspris i 2019, der omhandlede ligestilling mellem kønnene og gik til bevægelsen "polske kvinder strejker", som opfordrer kvinder til at skabe forandringer.

Jeg husker de råd, vi fik fra mediekorrespondenterne i Bruxelles, som vi havde inviteret til kommunikationsudvalgets møder: "Lyt til jeres medlemmer. De har alle en historie at fortælle".

Salene var fyldte under vores debatter, der til tider var meget ophedede, da vi mødtes i Athen og Malaga. I 2018 var seminaret i Athen, demokratiets vugge, en anledning til at finde grundstenene til vores europæiske værdier. I 2019 mødtes vi i Malaga på et universitet, hvor der var mange initiativer fra unge, og der kunne vi bekræfte, at Den Europæiske Union er et projekt, som skal konstrueres med civilsamfundet.

Siden marts 2020 har vi været nødt til at isolere os og omstrukturere vores daglige arbejde. Pandemien har fået os til både at leve og arbejde anderledes. Udvalget reagerede hurtigt, og siden den 17. marts har vi offentliggjort en erklæring og opfordret til mere solidaritet og fælles handling på europæisk plan for at håndtere pandemiens konsekvenser på effektiv vis.

Vi har arbejdet hånd i hånd med andre institutioner for at overvinde den sociale, økonomiske og politiske krise. Som repræsentanter for det organiserede civilsamfund har vi talt med én stemme og erklæret, at kun ved at stå sammen vil vi være stærke nok til at håndtere krisen.

Som kommunikationsafdeling har vi været med til at sikre mediernes bevågenhed under vores lovgivningsmæssige arbejde, som er fortsat ufortrødent, men vi har også ønsket at give et indblik i, hvordan EØSU's medlemmer arbejder i deres hjemlande inden for deres egne organisationer for at tackle pandemiens virkninger.

Vores rubrik "Tegn..." har åbnet op for bidrag fra medlemmerne, der delagtiggjorde os i deres følelser, tanker og iagttagelser vedrørende deres oplevelser i en tid, der stod stille, under pandemien. De fik os især til at igen at få øjnene op for udvalgets mangfoldighed og den indsats, der bliver gjort af fagforeninger,

iværksættere og medlemmer af andre civilsamfundsorganisationer.

Det er snart tid til at tage hul på et nyt kapitel af vores institutions historie. Jeg vil gerne rette en tak til jer alle for jeres indsats, engagement, ildhu og især for den beredvillighed, I har udvist under arbejdet med at "formidle" Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Tak til EØSUinfos læsere for altid at interessere sig for nyt fra EØSU, tak til medlemmerne for at delagtiggøre os i deres iagttagelser, tak til grupperne, tak til sektionerne og tak til oversætterne for det grundige arbejde, de udfører på trods af tidspresset.

En stor tak skal lyde til vores team i pressetjenesten for sin effektivitet og kreativitet og for at være i stand til at udgive dette produkt, som stadig tiltrækker flere abonnenter. Tak til kollegerne i INF for at have sat deres kunstneriske og tekniske præg på udfærdigelsen af EØSUinfo.

Jeg forlader jer ikke, jeg bliver hos jer, men denne gang som medlem. I kan regne med mig som en stærk fortaler for jeres indsats på IT- og kommunikationsområdet.

Mit sidste budskab, som jeg har lånt fra Albert Camus, er nærmest et motto, som jeg giver videre, og som jeg håber, vi kan føre ud i livet hver eneste dag: "At skabe er at leve to gange".

Milena Angelova, næstformand med ansvar for budget: Valg af den bedste kurs

Den Europæiske Union gennemlever en dynamisk og skelsættende periode. Det kræver en koordineret indsats og synergi mellem alle institutioner, alle interessenter og alle EU-borgere at finde den rette strategi, så Unionen kan løfte alle udfordringerne og optræde som en stærk international aktør. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har en væsentlig rolle i denne udvikling, da det udgør en unik platform som samlingspunkt og formidler af arbejdsgiveres, arbeidstageres og civilsamfundsorganisationers syn på alle vigtige aspekter af, hvordan vi bliver bedre til at realisere vores fælles europæiske projekt.

Det er EØSU's formandskabs ansvar at udstikke en retning for udvalget og sætte den bedste kurs for hver mandatperiode, formulere fælles politiske prioriteter og fastlægge, hvordan de bedst omsættes til virkelighed. Det har været mig en stor ære og fornøjelse at arbejde sammen med mine værdsatte kolleger i de sidste 2 1/2 år og i fællesskab bestrebe os på at opnå dette.

Vores fælles anstrengelser er udsprunget af en fast tro på, at hvert eneste medlem af EØSU har nogle unikke kompetencer, erfaringer og en helt særlig viden, fungerer som et bindeled til erhvervslivet og borgerne og tillige er i direkte forbindelse med de mennesker, han/hun repræsenterer i sit hjemland. Derfor har vores mål været, at alle EØSU-medlemmer skulle have de bedste forhold og betingelser og den bedste støtte til at kunne udfolde deres potentiale og kreativitet, således at deres bidrag udnyttes bedst muligt til udarbejdelse af professionelle, repræsentative og afbalancerede udtalelser. Vi har bestræbt os på at blive langt synligere, skabe en mere struktureret opfølgning og fremme vores arbejde i hele Europa med fokus på EU-institutionerne, institutioner i medlemsstaterne, beslutningstagerne og partnerorganisationer.

Jeg er stolt over og taknemmelig for, at vi nåede så meget sammen i en fælles indsats og som et velfungerende og sammenhængende team, der var fast besluttet på at skabe lige muligheder og lige vilkår, så alle EØSU-medlemmer kunne bidrage til, at udvalget med succes har udfyldt sin rolle. Jeg ønsker det kommende formandskab held og lykke i den nye mandatperiode!

Kunstig intelligens: EU-lovgivningen bør sætte grænser for højrisikoapplikationer

Biometrisk genkendelse til sporing, overvågning og afkodning af følelser har ingen plads i en europæisk menneskecentreret kunstig intelligens (AI), udtaler EØSU i sit [svar](#) til Kommissionens [Hvidbog om AI](#), der blev vedtaget på EØSU's plenarforsamling i juli måned.

Kommissionen har foreslået, at en AI-applikation skal vurderes som værende meget risikofyldt, hvis den involverer såvel en højrisikosektor (sundhedsvæsenet, transport, energi og dele af den offentlige sektor) og højrisikobrug med enkelte undtagelser, der stadig skal defineres. Først når disse to betingelser er opfyldt, kan man tale om højrisiko AI, som vil falde ind under specifikke regler og forvaltningsstrukturer.

EØSU mener, at denne definition risikerer at skabe potentielt farlige smuthuller.

"Tag for eksempel Facebooks politiske reklame", siger ordføreren for udtalelsen, Catelijne Muller. "Reklame er en lavrisikosektor, og Facebooks aggregeringsfunktion for nyheder kan opfattes som en lavrisikoanvendelse. Ikke desto mindre har vi under valgkampagner været vidne til, at udbredelsen af falske nyheder og deepfakes, der er produceret ved hjælp af AI, kan have mange negative følgevirkninger og afgøre, hvordan folk stemmer, og påvirkningen kan komme fra lande uden for Europa."

EØSU er af den opfattelse, at det ville være bedre at opstille en liste over fælles kendetegn, der bør betragtes som meget risikofyldte, uanset hvilken sektor der er tale om.

EØSU understreger, at AI-baseret biometrisk genkendelse til at overvåge eller spore, evaluere eller kategorisere menneskelig adfærd eller følelser også bør være forbudt. Så meget desto mere, eftersom der ikke er nogen videnskabelig dokumentation for, at en persons følelser kan genkendes ud fra biometri,

understreger Catelijne Muller.

Samtidig advarer EØSU mod en tiltagende ukontrolleret anvendelse af sporingsteknik i samfundet i et forsøg på at bekæmpe covid-19-udbruddet.

"AI-teknikker og strategier for at bekæmpe pandemien bør være lige så robuste, effektive, gennemsigtige og forklarlige som enhver anden AI-teknik i en given situation", udtaler Catelijne Muller "De skal respektere menneskerettighederne, etiske principper og lovgivningen. De bør også være frivillige, for uanset om vi bryder os om det eller ej, så er mange af de teknikker, der blev indført under krisen, kommet for at blive".
(dm)

EU's strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder må ikke forsømme at forholde sig til covid-19-krisens skadelige virkninger for kvinder

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) opfordrer Kommissionen til straks at gennemføre sin nye strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder, samtidig med at den tackler de skadelige kønspolitiske konsekvenser af covid-19-pandemien, som yderligere har forværret de eksisterende sociale og økonomiske uligheder mellem kønnene og øget volden mod kvinder og forskellige former for diskrimination mod dem.

"Med covid-19 er kvinder i stadig større fare for at blive udsat for vold, fattigdom og forskellige former for forskelsbehandling og for at blive økonomisk afhængige. Strategien bør straks gennemføres for at forhindre, at kvinder skal fortsætte med at betale prisen for pandemien",

sagde **Giulia Barbucci**, som er ordfører for EØSU's udtalelse om ligestilling mellem kønnene, der blev vedtaget på plenarforsamlingen i juli.

I sin udtalelse fremførte EØSU, at Kommissionen bør sikre, at strategien tager højde for krisens negative følger for ligestilling mellem kønnene, og at kønsperspektivet indarbejdes i alle medlemsstaters genopretningsforanstaltninger.

Medordfører for udtalelsen, **Indrė Vareikytė**, understregede den vigtige rolle, medierne spiller for skabelsen og fastholdelsen af stereotyper, der fører til fordomme mod kvinder og forårsager yderligere forskelsbehandling.

Hun sagde, at EØSU opfordrer til, at der i det næste kønsligestillingsindeks fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) medtages et nyt tematisk fokus – Medier og reklamer. Medierne bør derfor vedtage adfærdskodekser og andre foranstaltninger, der forbyder kønsdiskriminering og nedbryder stereotyper.(II)

Opnåelse af klimaneutralitet vil i høj grad afhænge af EU's evne til at gå i dialog med borgerne.

Opnåelse af klimaneutralitet vil i høj grad afhænge af EU's evne til at gå i dialog med borgerne. Håndtering af klima- og miljøudfordringer er blevet en topprioritet for EU. I lyset af både klimaændringer og klimakrise er EU nødt til at foretage betydelige ændringer for at fremme en velfærdsøkonomi.

Med henblik på at imødegå disse udfordringer og realisere disse ændringer vedtog Kommissionen den europæiske grønne pagt og indledte en høring med det formål at indsamle synspunkter om, hvordan man kan inddrage offentligheden i den europæiske klimapagt.

EØSU blev derfor opfordret til at vejlede om, hvordan man kan bygge videre på eksisterende strukturer som f.eks. borgerdialoger og borgerforsamlinger og på den måde opnå det ønskede samfundsengagement i verdensmålene for bæredygtig udvikling, idet resultaterne af samtlige tiltag på klimaområdet vil afhænge heraf.

"I forbindelse med gennemførelsen af klimapagten har Kommissionen en stor mulighed for og forpligtelse til at udvikle en nyskabende tilgang, der afspejler, støtter og inspirerer den indsats, der allerede sker i civilsamfundet, i lokalsamfund og i byer og regioner", fremhævede Dimitris Dimitriadis, ordfører for udtalelsen om den europæiske klimapagt.

Kommissionen foreslår derudover at indarbejde et nyt mål for 2030 i EU's lovgivning ved hjælp af det nye forslag til en [europæisk klimalov](#), som fastsætter et juridisk bindende mål om drivhusgasneutralitet inden 2050.

"Nu hvor vi skal i gang med genopretningen efter covid-19-krisen, er tiden kommet til, at civilsamfundet og myndighederne går sammen om at gennemføre klimaloven. Pandemien har fået os til at indse, at vi virkelig kan gøre tingene meget anderledes, hvis vi anstrenger os", understregede Jan Dirx, ordfører for udtalelsen om klimaloven. (mr)

EØSU presser på for dataudveksling i den digitale økonomi og deleøkonomien

EØSU opfordrer kraftigt EU's medlemsstater til at intensivere deres koordinering af skattespørgsmål på europæisk og internationalt plan med henblik på den digitale økonomi og deleøkonomien. En tættere samordning af de skattepolitikker, der finder anvendelse på den nye økonomiske sektor, og udformning af instrumenter og praktiske løsninger kan forbedre overholdelsen af skattereglerne, sikre fair konkurrence og udnytte det fulde potentiale i den nye økonomiske sektor.

EØSU bifalder det eksisterende samarbejde mellem Kommissionen, EU's medlemsstater og OECD/G20 om dette spørgsmål, men tilskynder samtidig medlemsstaterne til at finde løsninger på EU-niveau, hvis der ikke indgås en international aftale som planlagt ved udgangen af 2020, og en sådan aftale ikke kan forventes inden for nærmeste fremtid. Dette fremgår af en udtalelse, som blev vedtaget på EØSU's plenarforsamling den 15. juli 2020. Udvalget foreslår, at der indføres klare og harmoniserede rapporteringsforpligtelser for virksomheder i den digitale økonomi og deleøkonomien samt et velfungerende og rimeligt system for dataindsamling og -udveksling på EU-niveau, hvis en international aftale lader vente på sig.

På EØSU's plenarforsamling understregede ordføreren for udtalelsen, Ester Vitale, at der er et presserende behov for handling. "Beskatning og skattepolitikker bør tilpasses den stadige udvikling i deleøkonomien. Internationale, europæiske og nationale institutioner skal handle effektivt og hurtigt for at imødegå de udfordringer, denne økonomi skaber. Der bør helst findes en løsning på internationalt eller endog globalt plan", sagde Ester Vitale og præciserede, at "de nuværende skatteregler og -modeller skal tilpasses det nye erhvervmiljø." (mp)

EØSU støtter det europæiske år for jernbanetransport 2021

Jernbanerne bør spille en fremtrædende rolle i EU's fremtidige mobilitet og blive den primære transportform. EØSU støtter derfor gerne Kommissionens forslag om at markere 2021 som året for jernbanetransport.

I en udtalelse udarbejdet af Alberto Mazzola, der blev godkendt på plenarforsamlingen i juli, fastslår udvalget, at EU både er nødt til at øge investeringerne i jernbanesektoren i tråd med målene i den europæiske grønne pagt og styrke sektorens synlighed ved at give startskuddet til en debat om passagertjenester, herunder for personer med nedsat mobilitet, digitalisering og miljømæssig bæredygtighed.

På baggrund af det europæiske år for jernbanetransport 2021 vil der være fokus på jernbanerne som et godt eksempel på intelligent mobilitet og en innovativ og sikker transportform. Målet er at nå ud til et bredere publikum, navnlig de unge. Projekter, debatter, arrangementer, udstillinger og initiativer i hele Europa vil have borgere, virksomheder og myndigheder som målgruppe og forklare, hvorfor jernbanetransport er en attraktiv og bæredygtig måde at rejse på i hele Europa. Den EU-relaterede dimension vil blive fremhævet.

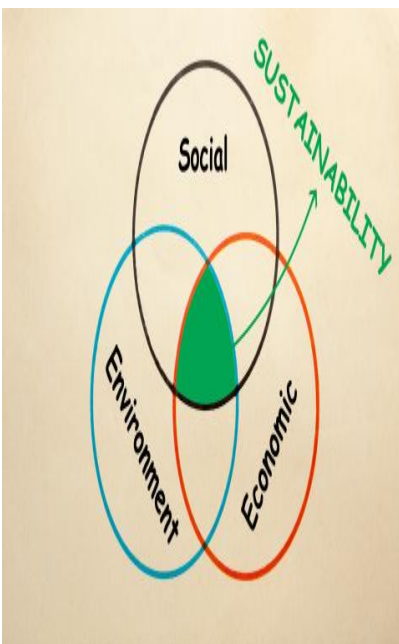
Da han talte på plenarforsamlingen, understregede Alberto Mazzola, at dette initiativ "også bør være en anledning til at kommunikere bedre ud til især unge europæere, at en karriere hos jernbanerne er tiltrækkende. Dette kan gøres ved at støtte fælles initiativer med arbejdsmarkedsparterne, universiteterne, den akademiske verden som helhed samt de europæiske ungdomsorganisationer." (mp)

EØSU understreger den afgørende rolle, som handel spiller i bestræbelserne på at fremme en bæredygtig økonomisk genopretning efter covid-19-krisen

På sin plenarforsamling i juli vedtog Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) en udtalelse om den seneste årlige rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af frihandelsaftaler, der omhandlede 2018. EØSU understreger, at handel vil spille en afgørende rolle "ved at fremme en bæredygtig økonomisk genopretning og give virksomhederne mulighed for at genetablere og reorganisere deres afbrudte værdikæder". Samtidig beklager udvalget, at civilsamfundets overvågningsarbejde fortsat "stort set ikke" indgår i gennemførelsesrapporten.

I sin udtalelse opfordrer EØSU i høj grad EU-institutionerne til at drage vigtige konklusioner af den nuværende situation. Disse omfatter behovet for at genoprette mere robuste, diversificerede og ansvarlige globale forsyningskæder og udvikle stærkere mekanismer, der kan "levere på alle aspekter af en bæredygtig handels- og investeringsdagsorden". EØSU beklager især, at det arbejde, der udføres af de interne rådgivende grupper for at overvåge aftalernes konsekvenser for forpligtelserne i forbindelse med handel og bæredygtig udvikling "stort set ikke indgår" i rapporten. Med hensyn til de interne rådgivende grupper gør EØSU opmærksom på, at "der er behov for at styrke dem, hvis de skal kunne varetage deres overvågningsopgaver på tilfredsstillende vis", og udvalget er bekymret over, "at kapitlerne om handel og bæredygtighed aktuelt mangler bindende håndhævelsesmidler". (dgf)

Coronaviruskrisen: EØSU mener, at EU's virksomheder bør genoverveje deres forretningsmodel

Vi er nødt til at ændre vores måde at drive forretning på i Europa og i resten af verden, men EU's langsigtede mål for bæredygtig økonomisk vækst bør fortsat være søjlerne i vores fremtidsplaner til trods for covid-19-krisen. I sin udtalelse om "Fremme af en bæredygtig økonomisk vækst i hele EU" udarbejdet af **Philip von Brockdorff** og vedtaget på plenarforsamlingen i juli, understreger udvalget, at krisen giver mulighed for at genoverveje og forbedre den måde, som EU-virksomheder driver forretning på. Krisen må ikke blive en undskyldning for at undergrave de målsætninger, der er fastlagt i den europæiske grønne pagt, 2020-strategien for bæredygtig vækst og den europæiske søjle for sociale

rettigheder.

Under plenardebatten sagde **Philip von Brockdorff**, at "de økonomiske problemer, som krisen har medført, peger på, at der er brug for en ændret modus operandi for virksomheder i EU og verden som helhed. Forsyningskæderne har vist sig at være sårbare og skal sikres. EU's operatører er nødt til at genoverveje deres forsyningskædestrategier med fokus på diversificering og en tilpasning af forsyningskæder på tværs af brancher. Der er også behov for en form for sektorbestemt deglobalisering, i det mindste for EU-virksomheder, der producerer vigtige produkter. De bør overveje at flytte deres produktionsanlæg tilbage til EU".

Med henblik på at gøre bæredygtig vækst til en realitet i de kommende år er vi nødt til at omlægge økonomien i EU med udgangspunkt i søjlerne miljømæssig bæredygtighed, øget produktivitet, fairness, sociale fremskridt og makroøkonomisk stabilitet.

EU skal spille en mere fremtrædende rolle i verdenshandelen. Dette er afgørende for EU's virksomheder og deres forretningsmuligheder. For globale virksomheder, der opererer på et globalt marked, er der behov for lige konkurrencevilkår på en lang række områder, f.eks. internationale arbejdsstandarder, fair konkurrence og opfyldelse af klimamålene. (mp)

Konstante ændringer bringer fuldførelsen af de transeuropæiske transportnet i fare

Konstante ændringer i EU-medlemsstaternes interne politiske prioriteter er en væsentlig hindring for at opnå en rettidig gennemførelse af projekterne som led i de transeuropæiske transportnet (TEN-T), og dette skaber tvivl om, hvorvidt det vil kunne lade sig gøre at fuldføre hovednettet inden 2030. Advarslen kommer fra **Alberto Mazzola** i informationsrapporten "*Evaluering af retningslinjerne for det transeuropæiske transportnet (TEN-T) 2013-2020*", der blev vedtaget på EØSU's plenarforsamling i juli.

De centrale forhindringer for fuldførelsen af TEN-T-projekterne omfatter ikke alene ændringer i de nationale politiske prioriteter, som navnlig berører grænseoverskridende projekter, men også modstand fra borgere og andre aktører. Dette viser, at TEN-T-politikken er forbundet med betydelige sociale og økonomiske problemstillinger, hvor civilsamfundets

behov skal tages i betragtning. Det er kun, hvis civilsamfundsorganisationerne inddrages og høres på et tidligt stadium, at man kan foretage en behørig opfølgning og fjerne hindringerne for projektets gennemførelse.

Under plenardebatten sagde **Alberto Mazzola**: "Vi er ligesom interessenterne i tvivl om, hvorvidt hovednettet kan færdiggøres inden 2030, men vi mener, at dette mål er vigtigt for at presse medlemsstaterne til at arbejde hårdere, og vi tror, at flere større grænseoverskridende projekter kan være afsluttet inden da. Civilsamfundets deltagelse i og overvågning af korridorernes og projekternes udvikling er

afgørende for at gennemføre dem på den mest hensigtsmæssige måde. Hvor dette er sket på et tidligt tidspunkt gennem omfattende oplysningskampagner, skrider projekterne fornuftigt frem, mens de møder stor modstand fra dele af befolkningen, når dette ikke har været tilfældet." (mp)

Den globale opvarmning: EØSU efterlyser nye afgiftstiltag for at reducere CO

Nye afgifter og supplerende tiltag for CO₂-udslip vil hjælpe, men ikke være tilstrækkeligt: den globale opvarmning vil formentlig fortsætte, medmindre eksisterende CO₂-udslip trækkes ud af atmosfæren. I en udtalelse, der er udarbejdet af **Krister Andersson**, og som blev vedtaget på plenarforsamlingen i juli, understreger udvalget, at der er behov for et nyt system, hvor man ikke blot afgiftsbelægger – og dermed modvirker – CO₂-udslip, men hvor emissioner, der allerede er i atmosfæren, kan fjernes, oplagres og anvendes til andre formål.

I sine bemærkninger under plenarforsamlingen sagde **Krister Andersson**: "Afgifter er et vigtigt redskab til at indfri EU's mål om klimaneutralitet, men der er brug for yderligere redskaber. Det vil være effektivt, hvis vi udover at reducere CO₂-udslippet også kunne fjerne CO₂ fra atmosfæren. Derfor efterlyser vi en symmetrisk afgiftstilgang baseret på denne strategi: provenuet fra CO₂-afgifter kunne bruges til at betale for aktiviteter, der fjerner CO₂ fra atmosfæren".

EØSU anbefaler endvidere, at der gennem specifikke investeringer udvikles nye teknologier på EU-niveau og nationalt niveau med henblik på kulstofopsamling og -lagring (CCS) og kulstofopsamling og -udnyttelse (CCU). Disse tiltag ville være et skridt i retning af at mindske virkningerne af CO₂-udslippet og dermed være i overensstemmelse med FN's mål for

bæredygtig udvikling og Parisaftalen om klimaforandringer. (mp)

Globalisering uden regulering øger uligheden, siger EØSU

Fremme af konkurrenceevne, innovation og jobskabelse bør være en prioritet i det internationale samarbejde om regulering ved hjælp af en ny multilateral handelsordning, siger Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) i en [udtalelse](#) udarbejdet af Georgi Stoev og Thomas Student og vedtaget på EØSU's plenarforsamling i juli.

Ekstraordinære begivenheder som coronavirus (covid-19) truer med at få den globale økonomi og det sociale liv til at stå stille. Krisens følger virkninger omfatter recessioner i USA, EU, Japan og andre dele af verden, en ekstremt langsom vækst i Kina og et meget omfattende fald i det økonomiske output. Regeringerne er nødt til at kompensere for de økonomiske skader ved hjælp af finans- og pengepolitikker og håndtere

de forventede ændringer i det økonomiske paradigme.

"Den industrielle udvikling i Europa må ikke blive et offer for urimelig økonomisk, social og miljømæssig dumping. Dette kan blive en reel trussel mod de europæiske industrier og den europæiske sociale model," sagde ordføreren for udtalelsen **Georgi Stoev**. "Vi er bekymrede over den negative holdning til international handel og globalisering og den stigende populisme. Protektionisme og nationalisme kan ikke løse de økonomiske og sociale problemer," konkluderede han.

"Europa har i høj grad brug for et nyt projekt for intern integration: en fælles økonomi-, social-, finans-, energi- og miljøpolitik (herunder en folkesundhedsmæssig koordinering) og en sammenhængende handelspolitik," sagde medordfører **Thomas Student**. EØSU mener, at den grønne pagt bør integrere den nye industristrategi og handelspolitikken sammen med den økonomiske politik og regulerings- og konkurrencepolitikken i en samlet indsats for at hjælpe miljøet, uden at det skaber en trussel mod det indre marked og europæiske virksomheder og arbejdspladser. EU bør opstille ambitiøse mål på miljøområdet for industrien som helhed. (ks)

NYT FRA GRUPPERNE

EØSU ønsker bedre landbrugsbeskyttelsesklauseler i handelsaftaler

Af EØSU's Arbejdsgivergruppe

Plenarforsamlingen i juli var en lejlighed til at vedtage en initiativudtalelse om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger for landbrugsprodukter i EU's handelsaftaler.

I udtalelsen, der blev vedtaget lige inden revisionen af EU's handelspolitik, som Kommissionen har iværksat, er der fokus på den geostrategiske udfordring, der er forbundet med fødevareproduktion. Ligeledes understreges behovet for at beskytte det enkelte lands produktionskapacitet ved at fremme velegnede landbrugs- og

handelspolitikker og samtidig sikre, at den internationale handel foregår på en måde, der kan håndtere såvel udsving i produktionen som visse geografiske områders permanente mangler.

Ifølge ordfører **Arnold Puech d'Alissac**, medlem af EØSU's Arbejdsgivergruppe, "giver udviklingen af IT-kapacitet nu mulighed for at indføre langt mere effektive foranstaltninger. Det kan være hurtige, automatiske, forholdsmæssige og omfattende foranstaltninger, der har til formål at beskytte sektorerne, lige fra producent til forbruger".

Desuden, understregede ordføreren, "er det også en anledning til at øge kendskabet til konceptet bæredygtighed i handelsforhandlinger for ikke at favorisere billig import af produkter, der fremstilles under forhold, der ikke er tilstrækkeligt bæredygtige, frem for europæisk produktion. I lyset af den aktuelle grønne pagt er det vigtigt, at der er sammenhæng mellem miljø-, landbrugs- og handelspolitikkerne.

Hvordan vil økonomien reagere, hvis vi sørger for fælles minimumsstandarder for arbejdsløshedsforsikring i hele Europa?

Af Arbejdstagergruppen i EØSU

Den aktuelle coronaviruspandemi har gjort en truende krise til en fuld økonomisk recession med de største fald i BNP i fredstid i et århundrede og har sendt millioner af mennesker ud i forskellige ordninger for arbejdsløshed eller deltid. Selvom vores socialsystemer skal beskytte os mod de værste konsekvenser, er de overordnet set lige så dårlig forberedt, som vores sundhedssystemer har været på pandemien, da de er blevet alvorligt undermineret af flere års spareforanstaltninger siden krisen i 2008.

Dertil kommer, at der er forskel på foranstaltningerne til at beskytte arbejdstagerne og deres job, idet de mest udsatte arbejdstagere ofte ikke er omfattet af de traditionelle beskyttelsesordninger – f.eks. dem med leveringskontrakter og andre kontrakter om "nye arbejdsformer".

Arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet er fragmenteret både inden for og på tværs af landene: der er enorme forskelle i ydelsernes varighed og dækning samt i det udbetalte beløb – dvs. andelen af den tidligere løn. Undersøgelsen bestilt af Arbejdstagergruppen analyserer, hvordan økonomien i EU generelt og i de enkelte lande ville reagere, hvis arbejdsløshedsystemerne fik en fælles nedre grænse for dækning, varighed og udbetaling, som sikrede de europæiske arbejdstagere en fælles minimumsstandard. Ved hjælp af makroøkonomisk modelberegning tester undersøgelsen denne hypotese i forhold til krisen i 2008, en fuld budgetcyklus og, af større betydning i dag, i forhold til den økonomiske nedgang som følge af pandemien.

Resultaterne viser tydeligt, at det ville have en positiv virkning på økonomien, og i endnu højere grad, hvis det kombineres med andre socialpolitikker, idet det ville sikre beskæftigelsen og forhindre en ny økonomisk recession. Du kan finde hele undersøgelsen og yderligere oplysninger i det følgende [link](#).

Den nye studie "En ny konsensus om det europæiske civilsamfunds værdier og evalueringen af disse", som EØSU's Gruppe Diversitet Europa har bestilt, er blevet offentliggjort.

Af EØSU's Gruppe Diversitet Europa

Har civilsamfundsorganisationer (CSO'er) i Frankrig, Tyskland, Italien, Grækenland, Ungarn og Polen en fælles forståelse af de demokratiske værdier, retsstatsprincippet og solidaritet?

Den nye studie "En ny konsensus om det europæiske civilsamfunds værdier og evalueringen af disse", som European Policy Centre (EPC) har udarbejdet for EØSU efter anmodning fra EØSU's Gruppe Diversitet Europa, viser, at CSO'er i de undersøgte lande ofte definerer disse værdier samstemmigt, men til gengæld fortolker solidaritet mere forskelligt end demokrati og retsstatsprincippet.

Af studien fremgår det desuden, at CSO'erne erkender den afgørende rolle, som den civile sektor spiller i promoveringen af disse værdier. CSO'erne står dog over for forskellige udfordringer, navnlig begrænset adgang til finansiering, teknologiske ændringer og generationsskifte og ikke mindst ugunstige politiske miljøer. Myndighederne og civilsamfundene er blevet mere konfronterende, mere politiske og mindre åbne over for kompromiser i alle de undersøgte lande. CSO'er i sydlige og østlige lande beskriver deres situation, opfattelse af værdier og fremtidsperspektiver mindre positivt end CSO'er i vestlige lande.

Ifølge studien vil det i fremtiden være nødvendigt med samarbejde og innovation fra både civilsamfund og myndigheder på alle niveauer, hvis CSO'erne fortsat skal kunne forsvare EU's værdier.

Den 2. september forelagde formanden for EØSU's Gruppe Diversitet Europa, **Arno Metzler**, studien sammen med to af dens forfattere,

Corina Stratulat, politisk senioranalytiker i EPC, og **Paul Butcher**, politisk analytiker i EPC, under et pressearrangement i form af et telemøde.

På EØSU's websted kan du få mere information om forslagene og anbefalingerne fra CSO'erne og fra det forskerteam, der præsenteres i studien. Studien, resuméet heraf og en tilhørende pressemeddelelse er tilgængelige online.

Redaktør

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Bidragydere til denne udgave

Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Margarita Gavanias (mg)

Koordinering

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Adresse

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EØSU info udkommer ni gange om året i forbindelse med EØSU's plenarforsamlinger. EESC info er tilgængelig på 23 sprog.

EØSU info er ikke en officiel redegørelse for EØSU's arbejde. En sådan gives i EU-Tidende eller i andre af EØSU's udgivelser.

Gengivelse med kildehenvisning (EØSU info) er tilladt (med link til redaktøren).

09/2020